

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE

A R R E S T

Nr. 94.255 van 26 maart 2001

A. 81.805/VI-14.930

In zake : **HUET** Marcel,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Jean-Pierre LOTHE en
Mr. Joël BAYER, advocaten,
rue Danhaive 6
5002 Saint-Servais,

tegen :

de stad Namen,

die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marc PREUMONT en
Mr. Hugues HIERNAUX, advocaten,
rue Julien Colson 49 bus 4
5000 Namen.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 31 december 1998 ingediende verzoekschrift waarbij Marcel HUET de nietigverklaring vordert van de beslissing van 6 november 1998 van de burgemeester van Namen, waarbij deze hem als tuchtstraf inhouding van 20 pct. van zijn brutowedde oplegt gedurende twee weken;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van mevr. DAGNELIE, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2000 waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 5 februari 2001, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 21 maart 2001;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. SOMERS, loco Mr. LOTHE en Mr. BAYER, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mr. JASPAR, loco Mr. PREUMONT en Mr. HIERNAUX, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het advies van mevr. DAGNELIE, eerste auditeur-afdelingshoofd bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker hoofdinspecteur van politie eerste klasse is; dat hij in 1996 aangewezen is om een 101-dienst te leiden; dat als gevolg van een "vechtpartij" met gebruik van vuurwapens dat zich op 19 oktober 1997 heeft voorgedaan - naar aanleiding waarvan een onderzoek wegens poging tot moord zou worden geopend ten laste van een zekere A.M., die verzoeker had laten verhoren wegens het bezit van een wapen, maar die, omdat de genoemde verzoeker onvoldoende informatie had verstrekt, op last van de dienstdoende

parketmagistraat weer vrijgelaten was - , op 12 december 1997 een verslag is opgemaakt door adjunct-commissaris DESEILLE, dat op dezelfde dag aan de hoofdcommissaris is overgezonden; dat laatstgenoemde op diezelfde dag de procureur des Konings van Namen heeft meegedeeld dat tegen verzoeker een tuchtprocedure liep wegens tekortkomingen in de uitoefening van zijn ambt van gerechtelijke politie, en de goedkeuring van de procureur-generaal heeft gevraagd om vervolging in te stellen; dat de procureur des Konings op 11 mei 1998 de hoofdcommissaris op de hoogte heeft gebracht van het antwoord van de procureur-generaal : laatstgenoemde ging ermee akkoord dat een tuchtvordering was ingesteld, maar liet weten dat "(hij), voordat hij zou instemmen met de verdere stappen, op de hoogte wenste te worden gebracht van het voorstel van straf en van de wijze van dienen van betrokkene"; dat de hoofdcommissaris op 26 augustus 1998 het verslag van adjunct-commissaris DESEILLE heeft bezorgd aan de burgemeester, samen met zijn advies luidens hetwelk hoofdinspecteur van politie eerste klasse Marcel HUET "doordat hij geen verband heeft gelegd tussen de inslag van het projectiel aangetroffen op de bestelwagen van D. (het slachtoffer) en het feit dat A.M. in het bezit was van een karabijn, een beroepsfout heeft gemaakt waardoor de ernstige feiten die een poging tot moord uitmaken verhuuld zijn"; dat de burgemeester op 2 september 1998 de beslissing heeft genomen om ten laste van verzoeker een tuchtprocedure op te starten "wegens tekortkomingen in de beroepsplichten"; dat hij laatstgenoemde op diezelfde datum voor verhoor heeft opgeroepen, welk verhoor op 29 september 1998 heeft plaatsgevonden; dat hij op 1 oktober 1998 de goedkeuring van de procureur-generaal heeft gevraagd aangaande de straf die hij van plan was op te leggen, namelijk 20 % inhouding van de wedde gedurende twee weken; dat de burgemeester die goedkeuring op 3 november 1998 gekregen heeft en op 6 november 1998 de bestreden beslissing, waarbij die straf wordt opgelegd, heeft uitgevaardigd; dat die beslissing op diezelfde dag ter kennis van verzoeker is gebracht; dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Namen de stad ervan op de hoogte heeft gebracht dat ze ten aanzien van die beslissing geen maatregel van toezicht had genomen;

Overwegende dat een middel, het eerste van het verzoekschrift, ontleend is aan schending van artikel 317, eerste lid, van de nieuwe gemeentewet, voorzover de feiten sedert 22 oktober 1997 gekend waren door de tuchtoverheid, de datum waarop de persoon die geschoten heeft tot bekentenissen is overgegaan, voorzover die feiten bovendien de volgende dag reeds ter kennis van het parket en van de hoofdcommissaris zijn gebracht, en voorzover de vervolging die meer dan zes maanden na die datum is ingesteld, bijgevolg verjaard was en geen aanleiding meer kon geven tot het uitspreken van de aangevochten tuchtstraf; dat verzoeker aanvoert dat de term "tuchtoverheid" gebruikt in artikel 317 van de nieuwe gemeentewet, een overheid waaraan het verbod wordt opgelegd nog vervolging in te stellen na het verstrijken van een termijn van zes maanden na de datum waarop ze de laakbare feiten heeft vastgesteld of daarvan kennis heeft genomen, niet alleen slaat op de gemeenteraad en de burgemeester die beide de bevoegdheid hebben om ten laste van een agent van de lokale politie een straf uit te spreken, maar ook op de korpschef van die politie, aangezien "de wetgever, om zoveel mogelijk tegemoet te komen aan de problemen die ontstaan doordat de gemeenten het beginsel dat de vervolgende overheid moet verschillen van de bestraffende overheid niet kunnen toepassen, de korpschef (...) de taak heeft toevertrouwd een verslag op te maken waarmee de tuchtprocedure in gang wordt gezet"; dat hij voorts stelt dat de verjaring van de tuchtvordering waarin de wet voorziet gewettigd is door de bekommernis dat de overheid snel een uitspraak zou doen, zodat de vastgestelde termijn van zes maanden een aanvang moet nemen op het tijdstip waarop het orgaan dat bevoegd is om "vervolging in te stellen", dat wil zeggen in het onderhavige geval de hoofdcommissaris, op de hoogte was van de feiten; dat verzoeker voorts in zijn memories stelt dat de handelwijze van de korpschef hier ter discussie staat, aangezien het onderzoek reeds op 12 december 1997 was afgesloten en een verslag voor die korpschef was opgemaakt, die de burgemeester daaromtrent weliswaar pas geadieerd heeft nadat hij antwoord had gekregen van de procureur-generaal, maar die de burgemeester beslist op de hoogte moet hebben gehouden van de zaak, het tegenovergestelde is ondenkbaar; dat hij, wat dat betreft, het volgende uiteenzet : "van tweeën één :

- ofwel is het systeem verkeerd toegepast voorzover een hoofdcommissaris de goedkeuring heeft gevraagd van het parket-generaal aangaande een beslissing

die eigenlijk alleen door de burgemeester en door de gemeenteraad kon worden genomen(,)

- ofwel heeft de hoofdcommissaris gehandeld met de stilzwijgende goedkeuring van de burgemeester(,)

(maar) dat zowel in het ene als in het andere geval, wil men artikel 317 van de nieuwe gemeentewet niet uithollen of elke uitwerking eraan ontnemen, ervan uitgegaan moet worden dat de verjaringstermijn uiterlijk op 12 december 1997 een aanvang heeft genomen, (dat wil zeggen op) de datum dat het verslag is opgemaakt nadat het onderzoek was afgesloten en dat het verzoek aan het parket-generaal is gericht"; dat hij voorts opmerkt dat het verzoek om goedkeuring gericht aan de procureur-generaal de verjaringstermijn niet heeft kunnen opschorten, aangezien de wetgever niet heeft bepaald dat die goedkeuring vereist is voor het instellen van vervolging, maar voor het opleggen van de straf;

Overwegende dat artikel 317, eerste lid, van de nieuwe gemeentewet het volgende bepaalt :

" De tuchtoverheid kan geen tuchtrechtelijke vervolging meer instellen na verloop van een termijn van zes maanden na de vaststelling of de kennisname van de strafbare feiten";

dat de term "tuchtoverheid" slaat op de overheid die van de wetgever de bevoegdheid heeft gekregen om een uitspraak te doen, dat wil zeggen om een straf uit te spreken of om te beschikken dat er geen grond is om een straf uit te spreken; dat het bijgevolg aan haar en aan haar alleen toekomt vervolging in te stellen; dat bijgevolg ook de termijn van zes maanden ingaat op de dag waarop die overheid de feiten heeft vastgesteld die aanleiding kunnen geven tot vervolging of waarop ze van die feiten heeft kennisgenomen, een termijn na welke volgens de wet geen vervolging meer mag worden ingesteld;

Overwegende dat de omstandigheid dat de burgemeester en de gemeenteraad, luidens artikel 292, § 1, van die wet, de straf opleggen "op verslag van de korpschef", geenszins betekent dat laatstgenoemde bekleed is met de hoedanigheid van tuchtoverheid in de zin van artikel 317 en het hem meer bepaald

toekomst te beslissen of vervolging wordt ingesteld; dat zijn verslag er louter toe strekt de overheid op de hoogte te brengen, als ze al niet op de hoogte is, van de feiten die de betrokkene ten laste worden gelegd, en in voorkomend geval een straf voor te stellen;

Overwegende dat, in het onderhavige geval, één van de twee bevoegde overheden die luidens het genoemde artikel 292, § 1, van de nieuwe gemeentewet bevoegd zijn om een straf op te leggen, namelijk de burgemeester, op 26 augustus 1998 door de hoofdcommissaris van de feiten op de hoogte is gebracht; dat uit het dossier niet blijkt dat de burgemeester er vóór die datum op een andere manier van op de hoogte zou zijn gebracht; dat bijgevolg de verjaringstermijn van zes maanden berekend moet worden vanaf die dag; dat de burgemeester binnen die termijn, namelijk op 2 september 1998, de beslissing heeft genomen om vervolging in te stellen; dat het middel bijgevolg niet gegrond is;

Overwegende dat er grond is de debatten te heropenen om de overige middelen te onderzoeken,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De debatten worden heropend.

Artikel 2.

Het door de auditeur-generaal aangewezen lid van het auditoraat wordt ermee belast een aanvullend verslag op te maken.

Artikel 3.

De beslissing over de kosten wordt in beraad gehouden.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de
VIe kamer, op zesentwintig maart tweeduizend en één door :

de HH.	CLOSSET,	kamervoorzitter,
	HANSE,	staatsraad,
	LEWALLE,	staatsraad,
	HARMEL,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.